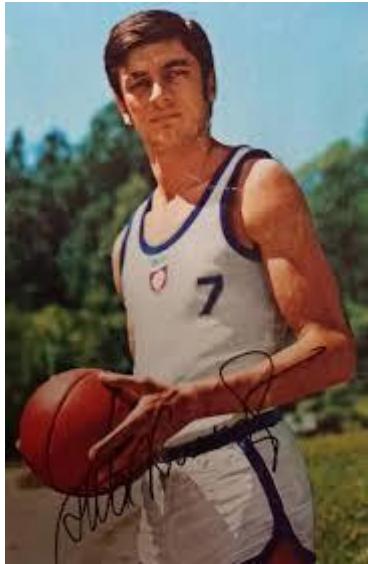


Žarko Knežević – Žare



Žarko Knežević je rodjen u Mojanovicima, Crna Gora, 17 jula 1947 godine, kao jedno od troje dece. Ostaje bez oca vec sa 6 i po godina, te prakticno postaje domacin kuce vrlo rano jer majka ostaje udovica sa 27 godina.

Pohadja srednju tehnicku skolu, professor fizickog Vlado Ivanović veruje u Zarka i gura ga na sport, zaduzuje Rašu Vukovića da mu donosi sendviče, ide bicikлом na treninge, trenira i igra bos da bi 1966 godine uvšten u selekciju Crne Gore na medjurepublickom takmicenju u Tuzli gde mu je trener bio Garo Burzan. Te 1966 godine je i dalje neuhranjen, samo 78 kilograma i 198 cm visok. Predstavnik Srbije na tom takmicenju je bio Proleter iz Zrenjanina koji pokazuje interesovanje za Žarka ali ne dolazi do prelaska. Prelazi u Buducnost da bi ga ljudi iz OKK Beograda primetili na Medjurepublickom prvenstvu u Ljubljani (republicki savez ga je registrovao kao mладјег да bi mogao da nastupi) i postaje član OKK Beograda 20 Septembra 1968 godine sa 21 godinom.



Žarko Knežević stoji treći sleva u Buducnosti iz Titograda 1965 godine

U OKK Beogradu provodi 9 sezona bez prekida od 1968 do 1977, godinu i po dana igra u Nemackom Hagenu, pola sezone u Fenerbakceu iz Istanbula.

Vraca se u OKK Beograd sezonom 1979/1980, odlazi u Buducnost iz Titograda gde igra dve sezone da bi završio karijeru u OKK Beogradu u sezoni 1982/1983 u 36 godini i provedenih ukupno 11 sezona u OKK Beogradu.

U OKK Beogradu je postigao 2.289 koseva na 224 prvoligaske utakmice i samo je pet igrača odigralo vise sezona za OKK Beograd u istoriji kluba.

OKK Beograd 1971/1972 godina



КОШАРКАШИ БЕОГРАДА (с лева): Кокора, Олачин, Позмањ, Симендин, Јањин, Грубер, Томић, Красојевић, Нотард, Жукин, Иаковић, Мадејан.

Za reprezentaciju Jugoslavije je debitovao na turniru u Brindiziju u letu 1970 godine I neprekidno igra za reprezentaciju do 1974 godine ne propustajuci ni jedno takmicenje I niti jednu akciju reprezentacije.

Jugoslavija Prvak Evrope 1973 godine



Стоје: Novosel, Ćosić, Knežević, Jerkov, Marović, Jelovac, Šolman, Tvrđić, Rajačić
Čuče: Dalipagić, Ivković, Slavnić, Plećaš, Kićanović

Ucestvuje na 5 Balkanijada sa reprezentacijom koja osvaja pet zlatnih medalja, igra na Mediteranskim igrama gde osvaja zlatnu medalju, osvaja 4 mesto na Univerzijadi u Torinu, srebro na Evropskom Prvenstvu u Nemackoj 1971 godine, peto mesto na Olimpijadi u Minhenu 1972 godine, zlatnu medalju na Evropskom Prvenstvu u Spaniji 1973 godine I srebrnu medalju na Svetskom prvenstvu u Portoriku 1974 godine.

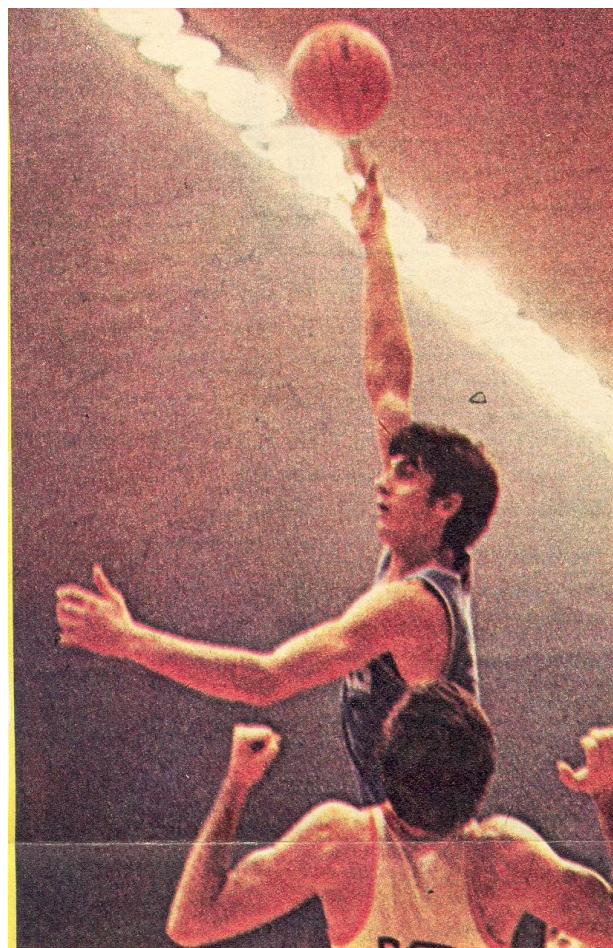
Reprezentacija Jugoslavije koja osvaja srebo na Svetskom prvenstvu 1974 godine u Portoriku



Stoje: Novosel, Jelovac, Marović, Jerkov, Knežević, Šolman, Ćosić

Čuče: Kapičić, Dalipagić, Tvrdić, Plećaš, Slavnić, Kićanović

Odigrao je za nacionalni tim preko 150 utakmica sto ga svrstava medju igrače sa najviše nastupa u reprezentaciji Jugoslavije. Borio se u to vreme sa svim centrima Sovjetskog Saveza sa velikim uspehom, ali po sopstvenom priznanju sve se preokrenulo dolaskom Zorana Moke Slavnića za koga smatra da je bio nerešiva enigma za Sovjete i čoveka koji u 11 susreta odigranih protiv Sovjetskog Saveza nije izgubio ni jedan.



Po završetku karijere otvara u Beogradu restoran "Zetski Dom" koji je bio druga kuća svim prijateljima, poznanicima, zemljacima, svim dobrim ljudima. Interesantno je da je jedan od sinova Žarka Kneževića, Stanoje, nastupao 4 godine za OKK Beograd u period od 2009 do 2013 godine.

Žarko Knežević je ne samo bio više nego uspešan košarkaš već je pokazivao svoje ljudske vrednosti van košarke i imao poseban odnos ne samo prema rodnom kraju već i svim ljudima koji su prošli kroz njegov život. Vrata njegove kuće su uvek bila otvorena a Žarko je bio i ostao ljudina.

Žarko Knežević Žare je preminuo 30 Oktobra 2020 godine u Beogradu u 73 godini i sahranjen je u Mojanovićima u Crnoj Gori.